

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๓๗๔๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง“ร่างพระราชบัญญัติ
อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา”

เรียน เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อ้างอิง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๐๕๐๓/๒๓๗๔๑
ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ พศ ๐๐๐๖/๐๐๔๐๑
ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเอกสารประกอบ

ตามที่แจ้งคำสั่งรองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) มอบให้สำนักงานพระพุทธศาสนา
แห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักรับ ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เรื่อง“ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา” ไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
เพื่อจัดทำรายงาน ผลการพิจารณา หรือผลการดำเนินการต่อความเห็นและข้อเสนอแนะของ
สภาที่ปรึกษาในเรื่องดังกล่าว เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป นั้น

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้จัดทำผลการพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
มาเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ลงมติ

๑. รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา”

๒. รับทราบความเห็นและผลการพิจารณาของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติร่วมกับ
กระทรวงการคลัง กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงาน
ศาลยุติธรรม และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓. มอบให้สำนักงานพระพุทธศาสนารับความเห็นของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
(นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์) เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎหมายตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙
สิงหาคม ๒๕๔๙ ที่กำหนดให้การเสนอร่างกฎหมายในเรื่องใดที่ไม่ใช่กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร ไม่ให้มี
บทบัญญัติกำหนดให้ยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร ไปประกอบการพิจารณาในการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ. ต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้สำนักงาน
พระพุทธศาสนาแห่งชาติทราบด้วยแล้ว และได้เผยแพร่ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมความเห็นและผลการพิจารณาของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางเว็บไซต์ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบ
และขอขอบคุณสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องดังกล่าว
ต่อคณะรัฐมนตรี

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำพน กิตติอำพน)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ลคร.ร	1793
วันที่	19 ต.ค. 2555
เวลา	13.30

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (อภิส)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (sha_aui/D/Work/หนังสือราชการ/289)

19 ต.ค 2555

ผอ. ๑. 2 17, ๓๖, ๕๖

ผอ.กลุ่ม ๑๖ 13, ๓๑, ๕๖

จนท. ๑๖ 16, 10, ๕๖

จนท.พิมพ์/ทวน...../...../.....

ผลการพิจารณาและผลการดำเนินการ
ในเรื่องที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ
เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา”

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา” ซึ่งสำนักงานพระพุทธศาสนาได้รับมอบหมาย ให้เป็นหน่วยงานหลักได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ กระทรวงการคลัง กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติได้เสนอความเห็นและผลการพิจารณาต่อความเห็นของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนี้

มติที่ประชุมของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ความเห็นและผลการพิจารณาของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑. เหตุผลของการยกร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา โดยที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยนับถือมาช้านาน เป็นบ่อเกิดของ ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ที่ดีงามของไทย และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและที่พึ่งทางจิตใจของปวงชนชาวไทยส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบัน พระพุทธศาสนาถูกกระทบกระเทือนจากเหตุปัจจัย จำนวนมาก ประกอบกับพุทธศาสนิกชนเห็นห่างจาก พระพุทธศาสนา และขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในพระพุทธศาสนา อีกทั้งในขณะนี้ มีกฎหมายหลักเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่เพียง ฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ที่มีขอบเขต จำกัดเฉพาะในการบริหารและการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งมีจำนวนคิดเป็นเพียงร้อยละ ๐.๕ ของ พุทธศาสนิกชน ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการอุปถัมภ์ และคุ้มครองพระพุทธศาสนาโดยรวมและครอบคลุม ถึงฝ่ายฆราวาส ซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ ๙๙.๕ ของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ สมควรที่รัฐและ พุทธศาสนิกชนจะได้ร่วมมือร่วมใจอุปถัมภ์และ คุ้มครองพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองเป็นสถาบันหลัก ของชาติที่เอื้ออำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชน และประเทศชาติได้ตลอดไป กอปรกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และ คุ้มครองพระพุทธศาสนา จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้	๑. การมีข้อความเป็นการเปรียบเทียบจำนวน ระหว่างพุทธศาสนิกชนกับคณะสงฆ์อาจเกิดความ แตกแยกได้ และเขียนรายละเอียดมากเกินไป ควรเขียน กว้าง ๆ ในภาพรวม ซึ่งเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาของสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติเหมาะสมกว่า

คำนิยาม/นิยามของงาน/ความเข้าใจของสภา ที่ปรึกษา	ความเห็น/ผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. คำนิยามศัพท์ในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติ อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ๒.๑ “พระพุทธศาสนา” หมายความว่า พระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท ประกอบด้วยพระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธี (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะทำให้พระพุทธศาสนาของ ประเทศไทยรวมถึงพระพุทธศาสนาฝ่ายอวัชรยาน หรือฝ่ายมหายานตามร่างของ พศ. เพราะนอกจาก เป็นการขัดต่อความจริง ยังจะเป็นอันตรายต่อ พระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาทที่ประเทศไทยเคารพ นับถือตลอดมา) ๒.๒ “บรรพชิต” ไม่ต้องนิยาม (ร่างของ พศ. ให้ความหมายของคำว่า “บรรพชิต” ผิดไป จากคำอธิบายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ซึ่ง ไม่ถูกต้อง ก่อให้เกิดความสับสน) ๒.๓ “ศาสนศึกษา” หมายความว่า การแนะนำ การถ่ายทอดความรู้ การเทศนาสั่งสอน การเผยแผ่ การฝึกอบรม การปฏิบัติธรรม การเรียน การสอน การสร้างองค์ความรู้ตามหลักและแนวทาง ของพระพุทธศาสนา รูปแบบ วิธีการ การสืบทอดที่เป็น เอกลักษณ์ของการแสดงธรรมในพระพุทธศาสนา และให้ความหมายรวมถึงการศึกษาเล่าเรียนแผนกธรรม แผนกบาลี แผนกสามัญ และการศึกษาสังเคราะห์อื่นใด ที่คณะสงฆ์จัดขึ้นเพื่อให้การศึกษาแก่พุทธบริษัท การศึกษาดังกล่าวให้ครอบคลุมการศึกษาในทุกรูปแบบ ทั้งการศึกษาในโรงเรียน การศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาตามอัธยาศัย และการศึกษาตลอดชีวิต (ความหมายของศาสนศึกษาตามร่างของสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เพราะมีความหมายแคบไป โดยมุ่งเฉพาะการศึกษา ของคณะสงฆ์เป็นหลักเท่านั้น)	๒.๑ พระพุทธศาสนาในประเทศไทยเป็นฝ่ายเถรวาท ควรอุปถัมภ์และคุ้มครองเฉพาะฝ่ายเถรวาทเท่านั้น จะเหมาะสมกว่า ๒.๒ ไม่ต้องนิยาม เพราะปรากฏในพระราชบัญญัติ คณะสงฆ์แล้ว ๒.๓ ตามข้อเสนอแนะเป็นการเขียนวิธีการ และขยาย ความ ร่างของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เหมาะสมดีแล้ว

ส่วนประกอบของแผน/ความก้าวหน้า เชิงกลยุทธ์	ความเห็น/ผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒.๔ “คำนิยามศัพท์อื่น ๆ “ต้องมีนิยามคำที่จำเป็นให้ครบถ้วนพร้อมทั้งคำนิยามต้องกว้างขวางครอบคลุมพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่าทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์และในแต่ละคำศัพท์ต้องครอบคลุมทุกมิติที่เคยเป็นประเด็นปัญหาในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาในอดีตที่ผ่านมา	๒.๔ การนิยามศัพท์ในกฎหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความชัดเจน และเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำยาว ๆ หรือซ้ำ ๆ โดยใช้คำย่อหรือตัดคำให้สั้นเข้า
๓. การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ร่างมาตรา ๕ : การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อความเจริญความแพร่หลาย และความมั่นคงสถาพรแห่งพระพุทธศาสนาพร้อมทั้งส่งเสริมและพัฒนาพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่าให้เจริญในหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ตามแนวทางของศาสนาธรรม	๓. การเขียนละเอียดมากเกินไป มีทั้งวิธีการรวมอยู่ด้วย ส่วนการให้กำกับและควบคุมการสร้างศาสนสถานและศาสนวัตถุ เนื่องจากมีกฎหมายควบคุมการสร้างอาคารอยู่แล้ว ร่างของ พศ. เขียนได้ครอบคลุมและกะทัดรัดกว่า
ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๗ : รัฐต้องอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาในเรื่องต่อไปนี้ (๑) การก่อให้เกิดสปีปายะและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่คณะสงฆ์และศาสนบุคคลอื่น ในการดำรงชีพ การปฏิบัติธรรมและการปฏิบัติศาสนกิจ (๒) การส่งเสริมให้มีการบรรพชาอุปสมบทเพื่อศึกษา ปฏิบัติ เผยแพร่ และธำรงรักษาศาสนาธรรมเป็นการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา (๓) การส่งเสริมให้องค์กรเอกชนของพุทธศาสนิกชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา และให้องค์กรเหล่านี้มีกำลังกันอย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งประสานงานกับทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อความสำเร็จ (๔) การเสริมความเข้มแข็งให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา เพื่อให้ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	

คำพิพากษาของสมทบพระมหากษัตริย์ ที่ปรึกษา	ความเห็น/ผลการพิจารณา/การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
(๕) การส่งเสริมศาสนาธรรม และศาสนศึกษาทั้งในด้านปริยัติ ปฏิบัติ และการเผยแพร่ ให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามพระไตรปิฎกอย่างทั่วถึงและเพียงพอแก่พุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า พร้อมทั้งให้มีการใช้สื่อสารมวลชนทุกประเภท รวมทั้งส่งเสริมให้มีสถานวิทยุกระจายเสียงและสถานีวิทยุโทรทัศน์พุทธศาสนา (๖) การส่งเสริมการเรียนการสอนพระพุทธศาสนาในระบบการศึกษาของชาติทุกระดับและทุกระดับโดยสถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้แก่ผู้เรียนที่เป็นพุทธศาสนิกชนทุกคนและถือเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้เอกเทศที่มีคะแนนเฉพาะมีเวลาการเรียนอย่างน้อย ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต้องเรียนทุกภาคการศึกษาและทุกชั้นปี พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีครูอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้เฉพาะทางพระพุทธศาสนาโดยมีจำนวนผู้สอนอย่างเพียงพอต่อสัดส่วนของผู้เรียนที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ (๗) การกำกับและควบคุมการสร้างศาสนสถานและศาสนวัตถุให้ถูกต้องตามศาสนาธรรม มีจำนวนและขนาดเท่าที่พอเพียง เหมาะสม จำเป็นตามประโยชน์ที่แท้จริง โดยมีการออกแบบและสร้างอย่างเหมาะสมตามหลักสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งทำนุบำรุงศาสนสถานและศาสนวัตถุให้อยู่ในสภาพที่สะอาดปลอดภัย ร่มรื่น สงบ เป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธา และต้องปลอดจากอบายมุขทุกประเภทและทุกรูปแบบทั้งโดยตรงและแอบแฝง (๘) การส่งเสริมและสนับสนุนให้พุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสเดินทางไปแสวงบุญที่สังเวชนียสถานในแดนพุทธภูมิประเทศอินเดียและเนปาล (๙) การดำเนินการอื่น ๆ เพื่อความเจริญแพร่หลายและมั่นคงของพระพุทธศาสนา และการเจริญในไตรสิกขาของพุทธศาสนิกชน	

คำบัญชาของสมเด็จพระสังฆราช ที่ปรึกษา	क्रमबद्ध/แผนการดำเนินงาน/แผนการดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
และรัฐต้องอุปถัมภ์คณะสงฆ์ในเรื่องต่อไปนี้ (๑) การส่งเสริมให้การบริหารงานและการปกครองคณะสงฆ์เป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ (๒) การส่งเสริมศูนย์กลางการบริหารงานและการปกครองคณะสงฆ์ในระดับชาติ ภาค จังหวัด อำเภอ และตำบล (๓) การส่งเสริมการศึกษาของคณะสงฆ์ในทุกระดับ ทั้งด้านการศึกษา พระปริยัติธรรม การปฏิบัติธรรม การศึกษาสงเคราะห์ และการศึกษาอื่นใดที่คณะสงฆ์จัดขึ้น (๔) การสร้างศาสนทายาท (๕) การส่งเสริมให้คณะสงฆ์ใช้คลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศาสนศึกษาและการเผยแผ่ศาสนาธรรม (๖) การส่งเสริมศักยภาพและประสิทธิภาพของคณะสงฆ์ในการบริหารจัดการ การปกครอง การเผยแผ่ และการประกอบศาสนกิจอื่น ๆ (๗) การส่งเสริมให้พระภิกษุมีความรู้ความสามารถในการแสดงธรรมและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (๘) การส่งเสริมพระธรรมทูตปฏิบัติศาสนกิจและเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (๙) การอำนวยความสะดวกในการเดินทางและอื่น ๆ แก่พระสงฆ์ในการบริหารงานและการปกครองคณะสงฆ์ และการปฏิบัติศาสนกิจ (๑๐) การดำเนินการอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการบริหารงานและการปกครองคณะสงฆ์ (การอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาตามร่างมาตรา ๕ ถึงร่างมาตรา ๗ ยังขาดสาระสำคัญอีกหลายประการ จึงควรมีบทบัญญัติให้ครอบคลุมการอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาอย่างครบถ้วนทุกด้าน) ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐ : พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ	

คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/ความเห็นของสภาที่ปรึกษา	ความเห็น/ผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
และศาสนพิธี ตามพระราชบัญญัตินี้ย่อมได้รับการคุ้มครองตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจบบ้าง ละเมิด ลอกเลียน บิดเบือนหรือกระทำอื่นใดให้พระศาสนา ศาสนธรรม ศาสนศึกษา ศาสนบุคคล ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนสมบัติ และศาสนพิธีตามวรรคหนึ่งได้รับความเสียหาย เสื่อมเสีย มัวหมอง และวิปริตผิดเพี้ยน จะกระทำมิได้ (การคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามร่างมาตรา ๘ ถึงร่างมาตรา ๑๐ กล่าวไว้แต่หัวข้อ ไม่มีรายละเอียดในการคุ้มครององค์ประกอบของพระพุทธศาสนา ทุกอย่างมีรายละเอียดมาก ซึ่งต้องกำหนดในกฎกระทรวงถึงหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ จึงจะสามารถทำให้การคุ้มครองพระพุทธศาสนาเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้)	
๔. คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ร่างมาตรา ๑๑ : ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการ ดังต่อไปนี้ (๑) นายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ (๒) สมเด็จพระราชาคณะหรือ รองสมเด็จพระราชาคณะที่มหาเถรสมาคมมอบหมาย รองประธานกรรมการ รูปที่หนึ่ง (๓) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รองประธานกรรมการ คนที่สอง (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนา รองประธานกรรมการ คนที่สาม (๕) ผู้แทนองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนา รองประธานกรรมการ คนที่สาม (๖) ปลัดกระทรวงมหาดไทย กรรมการ (๗) ปลัดกระทรวงการคลัง กรรมการ	๔. คณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา มีหน้าที่หลักกำหนดนโยบายและแนวทางการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา โดยกำหนดให้พุทธศาสนิกชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม มีทั้งส่วนราชการ คณะสงฆ์ มหาวิทยาลัยสงฆ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ และสมควรต้องมีองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนา เข้ามามีส่วนร่วมด้วยและควรกำหนดเพียงหนึ่งตำแหน่งเท่านั้น ส่วนแม่ชีไม่มีสถานะเป็นนักบวช จะดูแลได้แค่ไหน เพราะแม่ชีมีอยู่สองแห่งคือ อยู่ที่วัดและอยู่ที่สถาบันแม่ชีไทย

คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/ความเห็นของสภา ที่ปรึกษา	ความเห็น/ผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
(๘) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการ (๙) ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม กรรมการ (๑๐) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรรมการ (๑๑) พระเถระผู้แทนมหาเถรสมาคม จำนวนสองรูป กรรมการ (๑๒) พระเถระผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนาหรือผู้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ทางด้านการปฏิบัติธรรมหรือการพัฒนาสังคม จำนวนสามรูป กรรมการ (๑๓) อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรรมการ (๑๔) อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรรมการ (๑๕) แม่ชีผู้แทนมูลนิธิสถาบันแม่ชีไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวนหนึ่งคน กรรมการ (๑๖) ผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนา จำนวนสี่คน กรรมการ (๑๗) ผู้แทนองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนาจำนวนสามคน กรรมการ (๑๘) อธิบดีกรมการศาสนา กรรมการ (๑๙) ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรรมการและเลขานุการ (๒๐) ผู้แทนองค์กรนิติบุคคลทางพระพุทธศาสนา กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (๒๑) ผู้อำนวยการกองกลาง สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ กรรมการทุกคนต้องเป็นพุทธศาสนิกชน หากกรรมการโดยตำแหน่งผู้ใดมิใช่พุทธศาสนิกชน ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองลงมาที่เป็นพุทธศาสนิกชนเป็นกรรมการแทน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคหนึ่งที่มีใช้เป็นการโดยตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	

คำปรึกษา/ข้อเสนอแนะ/ความเห็นของสภา ที่ปรึกษา	ความเห็น/ผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา และให้ผู้อำนวยการ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นผู้แทนในกิจการ ทั้งปวงของคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการ มอบหมาย ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อำนวยการ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ ของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติผู้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้เป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ พศ. เป็นผู้เสียหายในกรณีมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (ควรปรับปรุงแก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการ อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาให้ครอบคลุม ถึงองค์การที่อยู่ในภาคประชาสังคมและภาคประชาชน ในส่วนของคณะกรรมการที่เป็นพระภิกษุ ควรมี พระเถระผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนา หรือผู้มีผลงาน เป็นที่ประจักษ์ทางด้านการปฏิบัติธรรมหรือ การพัฒนาสังคม และควรมีผู้แทนแม่ชีเป็น กรรมการด้วย เพราะแม่ชีเป็นอุบาสิกาดำเนินชีวิต ในทางธรรมอย่างเข้มงวด)	
๕. กองทุนอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา แห่งชาติ ร่างมาตรา ๒๓ : ควรปรับปรุงองค์ประกอบของ คณะกรรมการบริหารกองทุนให้มีภาคประชาสังคม และภาคประชาชนเป็นกรรมการด้วย ไม่ควรให้พระภิกษุผู้แทนมหาเถรสมาคมเป็น ประธานบริหารกองทุน ควรมีการจัดทะเบียนองค์การเอกชนทาง พระพุทธศาสนาให้เป็น “องค์การอุปถัมภ์และคุ้มครอง พระพุทธศาสนา”	๕. หากองค์ประกอบมีภาคประชาสังคม ภาคประชาชน ร่วมด้วย แหล่งที่มาของเงินจะต้องมีการปรับเปลี่ยนด้วย เพราะกองทุนมีเงินอุดหนุนที่รัฐจัดสรรให้ จึงต้องให้ ส่วนราชการบริหาร

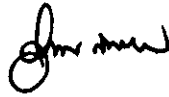
คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

๑. รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา”

๒. รับทราบความเห็นและผลการพิจารณาของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติร่วมกับ กระทรวงการคลัง กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๑ ต.ค. ๒๕๕๕

ผอ. ๑. 2 17, 10, 55
ผอ.กลุ่ม ก. 17, 10, 55
จนท. ๑๖, 17, 10, 55
จนท.พิมพ์/ทวน